

Dosarul nr. 2ra-364/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

DECIZIE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de Gheorghe Țurcanu reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Țurcanu împotriva Societății pe Acțiuni „Moldasig”, intervenient accesoriu Roman Luca cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, penalității și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, a fost casată hotărârea din 21 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 7 februarie 2017 Gheorghe Țurcanu reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldasig” cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 9 septembrie 2016 a avut loc accidentul rutier cu implicarea automobilului de model Skoda Superb cu numărul de înmatriculare xxxxx, care îi aparține lui dar era condus de Vladimir Țurcanu, și între automobilul Mercedes Benz 270 CDI cu numărul de înmatriculare xxxxx, condus de Roman Luca.

A menționat că vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut șoferul automobilului Mercedes Benz 270 CDI, Roman Luca, care la momentul accidentului rutier deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă eliberată de SA „Moldasig”.

A explicat că la 12 septembrie 2016, s-a adresat cu cerere în adresa SA „Moldasig” în vederea constatării, evaluării pagubei și achitării despăgubirii de asigurare, survenite în urma accidentului rutier.

Astfel, a fost deschis dosarul de daune nr. D/RCA/16- 1727, prin care evenimentul produs a fost recunoscut drept caz de asigurare, fiind calculat prejudiciul real în mărime de 11 605, 14 lei.

Reclamantul a susținut însă că urmează să-i fie achitat prejudiciul real cauzat, în sumă de 26 537 de lei, stabilit de unitatea de specialitate „DAAC Hermes” conform contului nr. SCO0014443 din 16 septembrie 2016.

A solicitat încasarea din contul SA „Moldasig” în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 26 537 de lei și cheltuielilor de judecată compuse din asistența juridică în sumă de 3000 lei și taxa de stat în sumă de 450 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul și-a concretizat cerințele și a solicitat încasarea din contul SA „Moldasig” a prejudiciului material în sumă de 7 736 de lei, penalității în sumă de 3597, 24 de lei și cheltuielilor de judecată pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 3000 lei și pentru taxa de stat în sumă de 450 de lei.

Prin hotărârea din 21 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată. S-a încasat din contul SA „Moldasig” în beneficiul lui Gheorghe Țurcanu despăgubirea de asigurare în mărime de 7736 de lei, taxa de stat proporțional pretențiilor admise în sumă de 232, 08 lei și cheltuielile pentru efectuarea expertizei în sumă de 2100 lei. În rest, cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

La 28 februarie 2017 SA „Moldasig” a declarat apel împotriva hotărârii din 21 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SA „Moldasig”, a fost casată hotărârea din 21 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost repinsă ca nefondată.

La 27 decembrie 2018 Gheorghe Țurcanu reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi, a declarat recurs împotriva deciziei din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A relatat că la stabilirea cuantumului despăgubirii de asigurare intimatul urma să i-a în considerație contul preventiv, dar nu actul de evaluare întocmit de un presupus expert.

La fel, a indicat că intimatul nu a prezentat acte confirmative de la alte instituții de specialitate care au fost puse la baza constatării prejudiciului material.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 25 octombrie 2018, iar recurentul a confirmat că a recepționat decizia prin intermediul poștei electronice

în data de 29 noiembrie 2018. Totodată, alte date privind recepționarea deciziei de către recurent, la dosar lipses.

Astfel, recursul declarat la 27 decembrie 2018, este în termen.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 6 martie 2019, recursul declarat de Gheorghe Țurcanu reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi, a fost considerat admisibil și transmis Colegiului lărgit pentru a fi examinat în fond.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a menține hotărârea din 21 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Din materialele cauzei s-a constatat că, înaintând prezenta acțiune în judecată, Gheorghe Țurcanu a solicitat în urma concretizării cerințelor încasarea din contul SA „Moldasig” a prejudiciului material în sumă de 7 736 de lei, penalității în sumă de 3597, 24 de lei și cheltuielilor de judecată pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 3000 lei și pentru taxa de stat în sumă de 450 de lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a ajuns la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată și a încasa din contul SA „Moldasig” în beneficiul lui Gheorghe Țurcanu despăgubirea de asigurare în mărime de 7 736 de lei, taxa de stat proporțional pretențiilor admise în sumă de 232, 08 lei și cheltuielile pentru efectuarea expertizei în sumă de 2100 lei, respingând în rest pretențiile înaintate.

Judecând apelul declarat de către SA „Moldasig”, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 25 octombrie 2018 a casat hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre, prin care a respins cererea de chemare în judecată ca fiind nefondată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță greșit a concluzionat asupra temeiniciei acțiunii și a pus la baza hotărârii contul eliberat de unitatea de specialitate „DAAC-Hermes”, precum și Raportul de expertiză întocmit în baza acestui cont, deoarece acestea nu corespund exigențelor legale.

Sub acest aspect, instanța de apel a menționat că potrivit Raportului de expertiză nr. 447 din 20 iulie 2017, efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare, la stabilirea prețurilor pieselor de schimb au fost folosite doar datele prezentate în comanda de plată nr. SCO0014443 din 16 septembrie 2016, întocmită de către SA „DAAC Hermes”, ceea ce contravine prevederilor art. 23 al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat că pretențiile reclamantului-intimat față de compania de asigurări nu sunt probate, iar informația prezentată de acesta pentru a demonstra temeinicia acțiunii nu poate fi acceptată și admisă ca fiind o probă

admisibilă, deoarece contravine cadrului legal ce reglementează raportul juridic litigios.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel greșită, fiind rezultată din interpretarea eronată a normelor de drept material, ceea ce în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă, constituie temei de declarare a recursului și respectiv, de casare a hotărârii judecătorești.

Astfel, în temeiul art. 15 alin. (1) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, asigurătorul acordă despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratului sau a utilizatorului de autovehicul.

În conformitate cu art. 22 alin. (1) al legii menționate, despăgubirile se stabilesc în baza unui acord scris între persoana păgubită sau reprezentantul ei legal și asigurător ori, în cazul în care nu s-a ajuns la nicio înțelegere, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

Conform art. 28 alin. (2) și (3) din aceeași lege, obiecțiile referitor la suma despăgubirii se vor comunica asigurătorului în 5 zile calendaristice de la finalizarea dosarului de daune, urmând ca, în termen de 5 zile din data înștiințării, asigurătorul să le soluționeze ori să prezinte dezacordul față de ele. În cazul prezentării dezacordului, asigurătorul va prezenta persoanei păgubite actul de evaluare sau devizul cheltuielilor de reparație și/sau de înlocuire a părților componente ori pieselor avariate, cu indicarea prețurilor, sau alte documente în baza cărora a stabilit cuantumul despăgubirii de asigurare.

Dacă persoana păgubită nu este de acord cu decizia asigurătorului privind cuantumul despăgubirii de asigurare, acesta plătește totuși despăgubirea în cuantumul stabilit. În acest caz, persoana păgubită are dreptul să atace decizia asigurătorului în instanță de judecată.

În corespundere cu prevederile art. 23 alin. (11) și (12) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, indiferent de vechimea de exploatare a autovehiculului și parcursul acestuia, în cazul în care despăgubirea de asigurare se solicită în numerar sau prin virament în contul bancar al persoanei păgubite, cuantumul despăgubirii de asigurare se stabilește luând în calcul prețurile medii practicate de minimum trei unități de specialitate acceptate de părți pentru manopera și pentru materialele aferente reparației sau înlocuirii părților componente și pieselor avariate, precum și pentru părți componente și piese noi fabricate în bază de licență sau originale foste în folosință care corespund cerințelor tehnice și de securitate rutieră. În cazul când părțile componente și piesele noi fabricate în bază de licență sau cele originale foste în folosință nu sunt disponibile pe piața autohtonă, paguba real suportată pentru autovehicule se va determina ținând cont de prevederile alin.(8). Actele de evaluare a despăgubirii de asigurare întocmite fără respectarea prevederilor prezentului articol nu pot servi drept temei pentru achitarea despăgubirii de asigurare.

Alineatul (13) al articolului menționat, prevede că în cazul unui dezacord între părți în privința alegerii expertului independent sau a unității de specialitate ce trebuie să stabilească costul reparației părților componente sau a pieselor avariate,

costul lucrărilor de reparație, valoarea autovehiculului la momentul accidentului sau valoarea rămasă, părțile urmează să menționeze acest fapt în dosarul de daune, fiind îndreptățite legal să apeleze individual la serviciile experților independenți sau ale unităților de specialitate pentru stabilirea pagubelor. În acest caz, la plata despăgubirii de asigurare, părțile vor ține cont de prevederile art.22 alin.(1) și ale art. 28 alin. (2) și (3).

Din conținutul materialului probator al dosarului s-a constatat că, la 9 septembrie 2016 a avut loc accidentul rutier cu implicarea automobilului de model Skoda Superb cu numărul de înmatriculare xxxxx, condus de Vladimir Țurcanu, care aparține lui Gheorghe Țurcanu și între automobilul Mercedes Benz 270 CDI cu numărul de înmatriculare xxxxx, condus de Roman Luca.

În această privință s-a constatat că, vinovat de producerea accidentului rutier conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 479037 din 9 septembrie 2016, a fost recunoscut șoferul automobilului Mercedes Benz 270 CDI, Roman Luca, care la momentul accidentului rutier deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă nr. RCAI-002105746 eliberată de SA „Moldasig”.

La 13 septembrie 2016 Gheorghe Țurcanu a depus în adresa SA „Moldasig” cerere cu privire la constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare.

Actele cauzei atestă că, SA „Moldasig” a deschis dosarul de daună nr. D/RCA/16/1727, prin care a decis de a achita lui Gheorghe Țurcanu suma despăgubirii de asigurare în mărime de 11 605, 14 lei, în acest sens fiind emis ordinul nr. 2142-01 din 4 octombrie 2016.

Potrivit acordului nr. D/RCA/16/1727 din 6 octombrie 2016, beneficiarul și-a expus dezacordul cu suma calculată și achitată cu titlu de despăgubire de asigurare.

Prin cererea nr. 4568 din 11 octombrie 2016 Gheorghe Țurcanu a solicitat reexaminarea dosarului de daune, cu evaluarea obiectivă a daunelor cauzate și acoperirea cheltuielilor în corespundere cu constatările companiei specializate în deservirea tehnică a automobilelor de model Skoda - DAAC Hermes.

Prin răspunsul cu nr. 3840 din 18 octombrie 2016, SA „Moldasig” a comunicat că nu are temei de a recalcula cuantumul despăgubirii de asigurare aprobat.

Ulterior, prin cererea din 21 decembrie 2016 Gheorghe Țurcanu a solicitat achitarea sumei de 26 537 de lei, ce constituie costul pentru reparația autoturismului evaluat de compania specializată DAAC Hermes.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Instanța de recurs reține că, întru confirmarea cuantumului despăgubirilor de asigurare, compania de asigurări a determinat valoarea prejudiciului real suportat conform actului de evaluare cost-reparație nr. 16537 din 15 septembrie 2016 întocmit de către inginerul expert al SRL „General Expert”, care a stabilit suma necesară pentru repararea autovehiculului în mărime de 11 605, 14 lei.

La rândul său, după cum s-a constatat, Gheorghe Țurcanu a prezentat constatările companiei specializate în deservirea tehnică a automobilelor de model Skoda - DAAC Hermes, care a stabilit un prejudiciu în mărime de 26 537 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei în vederea determinării cuantumului prejudiciului real suportat a fost dispusă efectuarea expertizei, iar potrivit Raportului de expertiză nr. 447 din 20 iulie 2017 al Centrului Național de Expertize Judiciare, mărimea prejudiciului material cauzat proprietarului automobilului de model Skoda Superb cu numărul de înmatriculare xxxxx, a fost estimată la suma de 19 341 de lei.

În conformitate cu art. 130 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Prin prisma art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Analizând circumstanțele cauzei, prin prisma normelor de drept menționate, instanța de recurs consideră că prima instanță corect a reținut în calitate de probă necesară stabilirii cuantumului prejudiciului material cauzat, Raportul de expertiză nr. 447 din 20 iulie 2017 efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare, având în vedere că acesta a fost efectuat în cadrul procesului de judecată, iar expertul a fost somat de către instanța de judecată în privința răspunderii penale în cazul prezentării cu bună-știință a unui raport de expertiză fals.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că Raportul de expertiză nr. 447 din 20 iulie 2017 efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare, are forță probantă și prevalează asupra concluziilor unității de specialitate SRL „General Expert”, care a fost realizat în afara procesului de judecată, iar instanța de judecată nu a avut oportunitatea de a soma reprezentantul acestei unități asupra răspunderii cuvenite în caz de prezentare a unor informații eronate.

Or, în cazul când doi experți au poziții diferite, iar integritatea acestora nu poate fi pusă la îndoială, credibilitatea se va oferi celui care va prezenta pentru instanță un grad mai înalt de obiectivitate sau imparțialitate.

Instanța de recurs reține că, deși SA „Moldasig” a obiectat în privința Raportului de expertiză nr. 447 din 20 iulie 2017 efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare, aceasta nu a demonstrat obiecțiile sale înaintate sub aspectul exactității, obiectivității și plenitudinii cercetărilor efectuate de expert, precum și sub aspectul eficienței și caracterului fundamental al metodelor de cercetare folosite la efectuarea expertizei, cu care nu este de acord și care în consecință ar infirma concluziile expuse în acesta.

Mai mult decât atât, instanța de recurs notează că, în contextul art. 148 alin. (1) Cod de procedură civilă, raportul scris al specialistului, nu poate înlocui raportul de expertiză și nici exclude necesitatea efectuării expertizei în aceeași problemă.

În aceste condiții, se apreciază ca fiind fondată constatarea primei instanțe, care corect a reținut că, la caz, urmează a fi aplicate prevederile art. 23 alin. (13) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de

autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, întrucât evaluarea pagubelor autoturismului avariata a fost efectuată separat de fiecare parte și deoarece acestea nu au ajuns la un acord referitor la alegerea expertului sau a unității de specialitate, plata despăgubirii a fost apreciată de instanța de judecată conform Raportului de expertiză nr. 447 din 20 iulie 2017 al Centrului Național de Expertize Judiciare.

Or, sintetizând totalitatea probelor anexate, prima instanță corect a reținut că prevederile art. 23 alin. (11) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, nu pot fi aplicabile, așa cum rapoartele de evaluare au fost efectuate în mod independent de către părți, nefiind luate în calcul prețurile medii practicate de minimum trei unități de specialitate acceptate de părți pentru manopera și pentru materialele aferente reparației sau înlocuirii părților componente și pieselor avariate, precum și pentru părți componente și piese noi fabricate în bază de licență sau originale foste în folosință care corespund cerințelor tehnice și de securitate rutieră.

Față de cele expuse și având în vedere că suma despăgubirii de asigurare conform Raportului de expertiză nr. 447 din 20 iulie 2017 al Centrului Național de Expertize Judiciare, este de 19 341 de lei, iar SA „Moldasig” a achitat lui Gheorghe Țurcan suma de 11 605, 14 lei, instanța de recurs reține că, prima instanță corect a dispus spre încasare suma de 7 736 de lei cu titlu de prejudiciu material.

Subsecvent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind corectă și concluzia primei instanțe privind încasarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat și pentru efectuarea expertizei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei, iar conform art. 90 lit. g), din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de efectuare a expertizei.

Potrivit ordinului de încasare a numerarului nr. 3UB2-N000 din 3 februarie 2017, Gheorghe Țurcan a achitat taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 450 de lei, iar potrivit ordinului de încasare a numerarului nr. BVGC-P000 din 23 iunie 2017, pentru efectuarea expertizei a fost achitată suma de 2100 lei.

Astfel, ținând cont de pretențiile admise, prima instanță just a concluzionat asupra compensării cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 232, 08 lei și cheltuielilor aferente efectuării expertizei în sumă de 2 100 lei.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță în mod corect a apreciat circumstanțele cauzei și conform prevederilor legale a emis o hotărâre legală și întemeiată.

Împrejurările descrise determină Colegiul să conchidă că soluția instanței de apel este neîntemeiată, din care considerente aceasta nu poate fi menținută.

Cât privesc cerințele cu privire la încasarea penalității în sumă de 3 597, 24 de lei și a cheltuielilor de judecată cu titlu de asistență juridică în mărime de 3000 lei, instanța de recurs consideră inoportun de a se expune, deoarece prin hotărârea primei instanțe aceste cerințe au fost respinse, iar prin recursul declarat recurentul a solicitat menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe în limita pretențiilor admise.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Gheorghe Țurcanu reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi, a casa decizia din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a menține hotărârea din 21 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție
d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Gheorghe Țurcanu reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi.

Se casează decizia din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 21 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Țurcanu împotriva Societății pe Acțiuni „Moldasig”, intervenient accesoriu Roman Luca cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, penalității și cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva